

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานลูกต้องทำตามศรัทธาและรับใช้ทั้งโลกและวัตถุธาตุเพื่อทำให้สิ่งเหล่านั้นบริสุทธิ์ แสดงหนทางสู่ความสุขและความสงบให้กับทุกคน
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งที่ลูกๆ ไม่ต้องการ เนื่องจากลูกกำลังทำความพยายามที่จะลิ้มแม้กระทั่งร่างกายของลูกเอง?
- คำตอบ:** รูปภาพ เนื่องจากลูกต้องลิ้มภาพลักษณ์(ร่างกาย)ของลูก ทำไมลูกถึงต้องการรูปภาพเหล่านั้น? พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อที่ปราศจากร่างและบ้านที่แสนหวานของลูก รูปภาพเหล่านั้นเป็นไปสำหรับเด็กเล็กๆ นั่นคือสำหรับคนใหม่ ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงและจดจำให้ผู้อื่นให้จดจำระลึกถึงทำธุรกิจของลูกต่อไปและฝึกฝนอยู่ในการจดจำระลึกถึงเพื่อที่จะกลับมาสะโตประธาน
- เพลง:** นั้นได้มาแล้วที่โชคของนั้นถูกปลุกขึ้นมา

โอมซานติ ลูกที่แสนหวานเมื่อลูกได้ยินคำพูดเหล่านี้ลูกก็จะชนลูกด้วยความสุขในทันที ลูกๆ รู้ว่าลูกได้มาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิในโชคของลูก โชคแห่งสวรรค์ของลูก สิ่งนี้ไม่ได้พูดที่อื่นใด ลูกรู้ว่าลูกประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากพ่อ นั่นคือลูกกำลังทำความพยายามเพื่อสร้างสวรรค์ ลูกไม่ได้ทำความพยายามเพียงแคกลายเป็นผู้อาศัยในสวรรค์เท่านั้น แต่ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่งที่สุดของสวรรค์ด้วยเช่นกัน พ่อผู้ให้หนี้มรดกแห่งสวรรค์เวลานี้กำลังสอนเรา ลูกๆ ควรมีความซาบซึ้งนี้ เวลานี้ความเลื่อมใสศรัทธากำลังสิ้นสุดลง กล่าวกันว่าพระเจ้ามาเพื่อยกระดับผู้เลื่อมใสศรัทธาเพราะว่าพวกเขาติดกับอยู่ในโชคตรวนของราวัน มีมนุษย์มากมายที่มีความคิดแตกต่างกัน ลูกมาเพื่อรู้จักวงจรโลกที่หมุนไปต่อเนื่องชั่วนิรันดร์ ชาวบาร์ตเข้าใจว่าพวกเขาเคยอาศัยในโลกใหม่โบราณและเวลานี้พวกเขากลายเป็นผู้อยู่อาศัยของโลกเก่านี้ พ่อสร้างสวรรค์โลกใหม่และแล้วราวันก็ทำให้มันไปเป็นนรก ด้วยการทำตามคำแนะนำของบัปาดา เวลานี้ลูกกำลังสร้างโลกใหม่สำหรับตัวของลูกเอง ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อโลกใหม่ นั้น ใครกำลังสอนลูก? มหาสมุทรของความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เป็นผู้เดียวที่ได้รับการยกย่อง ไม่สามารถร้องเพลงสรรเสริญให้กับใครได้นอกจากผู้เดียว เพียงเท่านั้นเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเราทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครจดจำโลกที่บริสุทธิ์นั้น เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าโลกที่บริสุทธิ์อย่างแท้จริงเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว มีเพียงบาร์ตเท่านั้น ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดอยู่ในความสงบ เราชาวบาร์ตเคยอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสุข ผู้คนต้องการความสงบแต่ไม่มีใครที่สามารถอยู่อย่างสงบที่นี่ นี่ไม่ใช่ดินแดนแห่งความสงบ นั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตนจากที่ที่เราจะมา ยุคทองคือดินแดนแห่งความสุข ไม่สามารถถูกเรียกว่าดินแดนแห่งความสงบ ที่นั่นลูกอยู่ในความบริสุทธิ์ ความสงบและความสุข ที่นั่นไม่มีความปั่นป่วนวุ่นวาย เมื่อเด็กๆ สร้างความวุ่นวายที่บ้าน พวกเขาจะถูกบอกให้เงียบ พ่อพูดว่า: ลูกดวงวิญญาณเป็นของดินแดนแห่งความสงบและแล้วลูกก็มาสู่ดินแดนแห่งการทะเลาะเบาะแว้งนี้ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกกำลังทำความพยายามอีกครั้งเพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่งเหนือสิ่งใดจากพ่อ โรงเรียนนี้ไม่ยิ่งหย่อนเลย นี่คือมหาวิทยาลัยของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ นี่คือมหาวิทยาลัยที่ใหญ่ที่สุดในโลก ทุกคนประกาศสิทธิในมรดกแห่งความสงบและความสุขของพวกเขาจากพ่อที่นี่ ไม่มีการสรรเสริญใครนอกจากพ่อผู้เดียว ไม่มีการสรรเสริญบรรพบุรุษ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาในเวลานี้และให้มรดกแก่ลูก และแล้วจะมีแต่ความสุขและความสุขเท่านั้น เพียงพ่อผู้เดียวที่ให้ความสงบและความสุขแก่ลูก มีการสรรเสริญท่านเพียงผู้เดียว ไม่มีคำสรรเสริญใครในยุคทองและยุคเงิน ที่นั่นอาณาจักรก็ดำเนินต่อไป ลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูกและคนอื่นก็อยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีการสรรเสริญใคร แม้ว่าพระคริสต์จะก่อตั้งศาสนา เขาก็ต้องทำเช่นนั้น แม้ว่าเขาก่อตั้งศาสนาเขาก็ยังคงลงมา ดังนั้นมีคำสรรเสริญอะไรกัน? มีคำสรรเสริญเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้ให้การหลุดพ้น ไม่ใช่ว่าท่านจะจดจำพระคริสต์หรือพระพุทธเจ้า ฯลฯ เป็นพวกเขาผู้ที่เพียงจดจำพระเจ้าเดียวผู้เป็นพ่อ ไม่มีใครได้รับการยกย่องในยุคทอง เป็นเมื่อศาสนาเริ่มต้นในเวลาต่อมาที่ผู้คนจะร้องเพลงสรรเสริญพ่อและความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้น ละครได้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร? เพียงผู้ที่กลายเป็นลูกๆ ของพ่อเท่านั้นที่จะเข้าใจว่าวงจรหมุนไปอย่างไร พ่อคือผู้สร้าง ท่านสร้างโลกใหม่แห่งสวรรค์ อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนจะสามารถไปสวรรค์ได้ ต้องเข้าใจนัยสำคัญของละครด้วยเช่นกัน ลูกได้รับมรดกของความสุขของลูกจากพ่อ ในเวลานี้ทุกคนไม่มีความสุข ทุกคนต้องกลับบ้านและแล้วจึงจะมีความสุข ลูกๆ ได้รับบทบาทที่ดีมาก พ่อผู้ที่ได้รับการยกย่องเป็นอย่างมากได้มาแล้ว และเวลานี้กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกๆ เป็นการส่วนตัวและกำลังอธิบายแก่ลูก ลูกทั้งหมดคือลูกๆ พ่อมีความสุขเสมอ ในความเป็นจริงลูกไม่สามารถพูดสิ่งนี้ของพ่อได้ ถ้าท่านมีความสุขและแล้วท่านก็จะกลับมาไม่มีความสุขด้วยเช่นกัน บาบาอยู่เหนือสิ่งทั้งหมดเหล่านั้น ค่ายกย่องสรรเสริญพ่อเป็นค่ายกย่อง

สรรพสิ่งของลูกในเวลานี้ด้วยเช่นกัน และแล้วในอนาคตค่ายก้องของลูกก็จะแตกต่างออกไป เช่นที่พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกก็เป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน ลูกมีความรู้ของวงจรกิจในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความสุขและลูกนั้นได้รับความสุขอย่างมากมาจากท่าน ในเวลานี้ลูกกำลังได้รับมรดกของลูกจากพ่อ เวลานี้พ่อกำลังสอนลูกๆ ถึงวิธีที่จะทำการกรรมที่สูงส่ง ในท่านเองเดียวกันลักษมีและนารายณ์นี้ต้องกระทำการกรรมดีในชาติเกิดก่อนหน้าของพวกเขาอย่างแน่อนที่พวกเขาได้รับสถานภาพที่สูงเช่นนั้น ไม่มีใครในโลกเข้าใจว่าพวกเขาประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของเขาได้อย่างไร พ่อพูดว่า: เวลานี้ลูกๆ กำลังกลายเป็นเช่นนั้น สิ่งนั้นเข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าลูกเคยสูงส่งและลูกกำลังกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายถึงปรัชญาแห่งกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาปแก่ลูกซึ่งลูกกลายเป็นเช่นนั้น ท่านให้ศรีมัทแก่ลูกและดังนั้นลูกควรจะให้ใจศรีมัท ด้วยศรีมัทท่านทำให้ทั้งโลกรวมทั้งวัตถุต่างๆ สูงส่ง ในยุคทองทุกคนและทุกสิ่งสูงส่ง ไม่มีความปั่นป่วนหรือพายุประเภทใด ไม่ร้อนเกินไปหรือหนาวเกินไป เป็นฤดูใบไม้ผลิเสมอที่นั่น ลูกคงอยู่อย่างมีความสุขมากที่นั่น ผู้คนร้องเพลงว่าพระเจ้า(คุดา)ก่อตั้งสวรรค์(บาฮิส) ดังนั้นลูกควรทำความพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง มีการจดจำมาเสมอว่า: ทำตามแม่และพ่อ เมื่อลูกจดจำพอบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เวลานี้เราดวงวิญญาณต้องกลับบ้านไปกับพ่อ ทำตามศรีมัทและแสดงหนทางให้กับทุกคน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือผู้สร้างสวรรค์ เวลานี้เป็นนรก ท่านจะต้องให้มรดกของสวรรค์ในนรกอย่างแน่อน เวลานี้เราใช้ 84 ชาติเกิดของเราครบสมบูรณ์และแล้วเราก็จะใช้ชาติเกิดแรกของเราในสวรรค์ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกนั้นอยู่เบื้องหน้าลูก นี่คือนสิ่งที่ลูกต้องกลายเป็น เรากลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์อีกครั้ง ในความเป็นจริงไม่จำเป็นต้องมีรูปภาพเหล่านี้ ผู้ที่อ่อนแอสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าและเหตุนี้เองจึงต้องเก็บรูปภาพไว้ บางคนแม้กระทั่งเก็บรูปภาพของศรีลักษมี พวกเขาไม่สามารถจดจำลักษณะได้โดยไม่เห็นเขา มีรูปภาพอยู่ในสติปัญญาของทุกคน ไม่มีความจำเป็นสำหรับลูกที่จะต้องตั้งรูปภาพต่างๆ ไว้ ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องลิ้มภาพลักษณ์ของตัวเองด้วยเช่นกัน ลูกต้องลิ้มความสัมผัสทั้งหมดรวมทั้งร่างกายของลูกเอง พ่อพูดว่า: ลูกคือคุรูกของผู้เป็นที่รักเดียว พ่อผู้เป็นที่รักพูดว่า: เจ้าแต่จดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย สภาพของลูกควรเป็นเช่นนั้นที่เมื่อลูกจากร่างของลูก ลูกจะเข้าใจได้ว่าลูกกำลังจากโลกเก่านี้และไปหาพ่อ 84 ชาติเกิดของลูกได้สิ้นสุดลงแล้วและเวลานี้จะต้องกลับไป พ่อสอนลูกแล้วว่า: จดจำพ่อ! ก็แค่นี้เอง เพียงแค่จดจำพ่อและบ้านที่แสนหวาน สิ่งนั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างและลูกมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูกและดังนั้นลูกจึงนำร่างกายมาใช้ ในขณะที่เล่นบทบาทของลูก ลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ ร่างกายนี้คือรองเท้าเก่า เวลานี้ดวงวิญญาณกำลังกลับมาบริสุทธิ์ ร่างกายที่บริสุทธิ์ไม่สามารถรับได้ที่นี้ เวลานี้เราดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน อันดับแรกเราจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง และแล้วหลังจากแต่งงานเราจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ผู้คนไม่รู้วาระและลักษณะคือใคร แต่ละคนได้มาจากอาณาจักรที่แยกห่างกันและแล้วทั้งคู่ก็แต่งงาน ลูกบางคนได้เห็นพิธีแต่งงานในการเข้ามาน ในตอนเริ่มต้นลูกมีนิมิตมากมายเพราะบทบาทนั้นทำให้ลูกมีแต่ความสุขต่อไป ในปากีสถาน ในตอนสุดท้ายจะมีแต่เพียงความก้าวร้าวรุนแรงเท่านั้น จะมีแผ่นดินไหวมากมาย ลูกจะมีนิมิตอยู่เรื่อยๆ ลูกแต่ละคนก็จะมาและรู้ว่าลูกจะได้รับสถานภาพอะไร ในเวลานั้นผู้ที่ได้ศึกษาน้อยก็จะเสียใจอย่างมาก พ่อจะพูดว่า: ลูกไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนหรือลูกไม่ได้สอนคนอื่น ลูกไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงด้วยเช่นกัน เป็นเพียงการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกสามารถกลับมาสะอาดประธานได้ พ่อผู้เดียวคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและอัลลอยดีในลูกจะถูกขจัดออกไป ต้องทำความพยายามที่จะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกอาจจะดำเนินธุรกิจของลูกๆ ต่อไป จะต้องมีการกระทำ แต่โดยของสติปัญญาของลูกควรเชื่อมโยงกับที่นั่น ที่นั่นที่ลูกต้องกลับมาสะอาดประธานจากตาโมประธาน ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกจดจำพ่อ เพราะเพียงแค่นั้นที่ลูกจะกลายเป็นนายของโลกลใหม่ พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากอื่นใดแก่ลูก ท่านกำลังแสดงให้ลูกเห็นถึงวิธีที่ง่ายดายมาก เพื่อที่จะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข จงจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ เวลานี้เพียงแค่จดจำพ่อ: บาบาคือดวงดาวด้วยเช่นกัน ผู้คนเชื่อว่าเพราะท่านคือผู้ทรงอำนาจและท่านสว่างไสวมาก พ่อพูดว่า: พ่อคือเมล็ดที่มีชีวิตของต้นไม้โลกมนุษย์ เพราะพ่อคือเมล็ด พ่อจึงรู้ตอนต้นตอนกลางและตอนจบ ลูกไม่ได้เป็นเมล็ด พ่อเป็นเมล็ดและเหตุนี้เองพ่อจึงถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือเมล็ดที่มีชีวิตของต้นไม้โลกมนุษย์และดังนั้นท่านจึงรู้ว่าวงจรกิจยังคงหมุนไปอย่างไรอย่างแน่อน ฤๅษีและมุนีไม่รู้จักผู้สร้างหรือตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง หากลูกๆ รู้สิ่งนี้ก็คงจะไม่ใช้เวลานานสำหรับพวกเขาที่จะไปหาท่าน อย่างไรก็ตามไม่มีใครที่รู้หนทางที่จะไปหาพ่อ คนที่ไม่บริสุทธิ์จะไปยังโลกที่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: เอาชนะตัณหาหาคะศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด! ด้วยสิ่งนี้เองที่ทำให้ลูกมีความสุขตั้งแต่เวลาเริ่มต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ ท่านอธิบายแก่ลูกๆ อย่างดีมาก ไม่มีความยากลำบาก ลูกเพียงแค่ต้องจดจำพ่อและมรดกของลูก ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ นั่นคือด้วยการมีโยคะที่บาปของลูกจะถูกเผาไป ใน 1 วินาทีลูกได้รับอำนาจในการปกครองจากพ่อ แม้ว่าลูกๆ จะได้ไปสวรรค์ ลูกก็ต้องทำความพยายามเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงที่นั่น ลูกต้อง

ไปสวรรค์ โดยการฟังเพียงเล็กน้อยผู้คนจะเข้าใจว่าพ่อได้มาแล้ว แม้เวลานี้ผู้คนพูดว่าเป็นสงครามมหาภารตะเดียวกัน นั่น ต้องเป็นพ่อที่สอนราชาโยคะแก่ลูกๆ อย่างแน่นอน ลูกต้องเฝ้าแต่ปลุกทุกคนให้ตื่นขึ้น ผู้คนที่ตื่นขึ้นมากมายจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ต้องมีการทำความพยายาม ไม่ใช่ทุกคนที่สามารถที่สามารถเป็นผู้ทำความพยายามประเภทเดียวกัน นี่คือโรงเรียนที่สำคัญมาก นี่คือมหาวิทยาลัยโลก ทั้งโลกต้องถูกทำให้เป็นดินแดนแห่งความสุขและดินแดนแห่งความสงบ ลูกเคยเห็นครูเช่นนั้นไหม? ทั้งโลกถูกเรียกว่าจักรวาล พ่อเท่านั้นที่ทำให้มนุษย์ทั้งหมดของจักรวาลสะโต ประธาน นั่นคือท่านเท่านั้นที่สร้างสวรรค์ เทศกาลทั้งหมดที่มีการเฉลิมฉลองในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาอ้างถึงในเวลานี้ในยุคบรรจบพบกัน ไม่มีเทศกาลในยุคทองหรือยุคเงิน ที่นั่นพวกเขาเพียงแค่ได้รับประสบการณ์กับรางวัลเท่านั้น เทศกาลทั้งหมดมีการเฉลิมฉลองที่นี้ โสลีและดูริยาคือประเด็นของความรู้ เทศกาลเป็นการเฉลิมฉลองของทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีต แต่จริงๆ แล้วสิ่งนั้นเป็นของช่วงเวลานี้ โสลีเกี่ยวข้องกับเวลานี้ด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งสำเร็จเสร็จสิ้นใน 100 ปีที่ผ่านมาของวงจร แม้แต่โลกนี้ก็กลับมาใหม่ ลูกเข้าใจว่าลูกได้ประกาศสิทธิในมรดกของสวรรค์ของลูกหลายครั้งและแล้วก็สูญเสียมันไป ลูกมีความสุขที่ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่ออีกครั้ง ลูกต้องแสดงหนทางให้ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ตามละครสวรรค์จะต้องถูกก่อตั้งขึ้นมาอย่างแน่นอน เช่นที่มีกลางคืนหลังจากกลางวันและกลางวันหลังจากกลางคืน ในทำนองเดียวกัน จะต้องมียุคทองหลังจากยุคเหล็กอย่างแน่นอน กลองของความสุขควรวีในสติปัญญาของลูกที่สุดแสนหวาน เวลานี้ใกล้จะสิ้นสุดลงแล้วและเรากำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ นี่คือชาติเกิดสุดท้าย ความทุกข์ทรมานของกรรมก็กลับมาเบาลงด้วยความสุขด้วยเช่นกัน บัญชีกรรมบางอย่างต้องได้รับการชำระด้วยความทุกข์ทรมานและบางอย่างด้วยพลังของโยคะ พ่อให้ลูกๆ ออกลิ้น วันเวลาแห่งความสุขของลูกกำลังจะมาถึง ลูกต้องดำเนินธุรกิจและอื่นๆ ของลูกต่อไป เพราะลูกต้องการเงินสำหรับการดำรงชีวิตของร่างกายของลูก บาบาได้อธิบายแล้วว่านักธุรกิจได้กั้นเงินบางส่วนไว้เพื่อการทำบุญ พวกเขาเชื่อว่าหากพวกเขาสะสมทรัพย์สมบัติได้อย่างมากมาย พวกเขาจะสามารถบริจาคได้อีกมากมาย ที่นี้เช่นกัน พ่ออธิบายว่า: แม้ว่าใครบางคนจะให้เพียง 2 ไพซา เขาก็จะได้รับผลตอบแทนมากมายเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ก่อนหน้านั้นลูกเคยได้รับผลตอบแทนจากสิ่งที่ลูกเคยทำบุญทำทานและบริจาคในชาติถัดไป เวลานี้ลูกได้รับผลตอบแทนสำหรับ 21 ชาติเกิด ก่อนหน้านั้นลูกเคยให้แก่ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าทุกสิ่งกำลังจะถูกทำลาย เวลานี้พ่อมาอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว ดังนั้นใช้ทุกสิ่งสำหรับงานนี้และลูกจะได้รับมรดกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ก่อนหน้านั้นลูกให้ในทางอ้อม ในขณะที่เวลานี้ลูกให้โดยตรง ทุกสิ่งอื่นทั้งหมดของลูกกำลังจะถูกทำลาย บาบายังคงบอกลูกอยู่เรื่อยๆ ว่า: ถ้าลูกมีเงินจงเปิดศูนย์ เพียงแค่เขียนคำว่า: กิตะพาทซาลาที่แท้จริง พระเจ้าพูด: จดจำพ่อผู้เดียวและมรดกของลูกอย่างสม่ำเสมอ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดชนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลับมาอายกย่องเช่นเดียวกับพ่อ จงทำตามพ่อ
2. นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นกลองแห่งความสุขควรจะตีอยู่ภายในตัวลูก ชำระสะสางความทุกข์ทรมานของกรรมของลูกทั้งหมดในความสุขด้วยคาร์มาโยคะ นั่นคือ ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกมีความสุขตระหนักถึงการเป็นนายและเป็นเด็กและกลับมาเต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดและด้วยสิทธิในสมบัติทั้งหมด ลูกคือลูกๆ และเป็นนายของสมบัติทั้งหมดของพ่อ โยคีที่เป็นธรรมชาติ และอำนาจในการปกครองตนเองอย่างเป็นธรรมชาติ กลับมาเต็มเปี่ยมไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดโดยการมีสำนึกนี้ ร้องเพลงต่อไปเรื่อยๆ อย่างสม่ำเสมอว่า “ฉันบรรลุในสิ่งที่ฉันต้องการบรรลุแล้ว” อย่าเล่นเกมของการสูญเสียและการค้นหา การสูญเสียและการค้นหา “ฉันบรรลุ บรรลุแล้ว” ไม่ใช่คำพูดของผู้ที่มีสิทธิ์ ผู้ที่เป็นลูกๆ ของพ่อผู้ที่เต็มเปี่ยม ลูกๆ ของมหาสมุทรไม่ต้องทำงานหนักเหมือนคนรับใช้

คติพจน์: เพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะเหนือความทุกข์ของกรรมด้วยพลังของโยคะคือความพยายามที่สูงส่ง

*** โอม ชานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: ทำให้รากฐานแห่งศรัทธาของคุณแข็งแกร่ง และคงอยู่อย่างไม่ขาดก้วและไร้กังวลอย่างสม่ำเสมอ

ก่อนอื่น คุณต้องมีศรัทธาในตนเองอย่างเต็มเปี่ยม และแล้วคุณต้องเป็นผู้ศรัทธาต่อบัพดาและดวงวิญญาณของทุกคนในครอบครัว เมื่อคุณเป็นผู้ศรัทธาและสติปัญญาของคุณมีความศรัทธาในทุกสิ่งที่คุณทำ และแล้วด้วยศรัทธานั้น คุณจะประสบความสำเร็จด้วยเช่นกัน ด้วยการเป็นผู้ศรัทธา ทุกงาน ทุกความคิด และทุกคำพูดจะมีพลัง